

Sygn. akt IX GC 100/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy Gdańsku IX Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariusz Wicki

Protokolant: Wioleta Morawska

po rozpoznaniu w dniu 06 maja 2013 roku

w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko M. F. (1) i M. F. (2)

o zapłatę

I. uchyla w całości nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Gdańsku w dniu 17 sierpnia 2009 r. w sprawie o sygnaturze I Nc 306/09,

II. oddala powództwo,

III. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz radcy prawnego E. T. kwotę 3 600 zł. (słownie: trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanym przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu za postępowanie przed Sądem I instancji oraz kwotę 2.700 zł (słownie: dwa tysiące siedemset złotych) tytułem kosztów postępowania w postępowaniu apelacyjnym od wyroku z dnia 15 czerwca 2012r. w niniejszej sprawie, podwyższone o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu wydania niniejszego wyroku.

Sygn. akt IX GC 100/13

UZASADNIENIE:

Powód - (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. - wniósł przeciwko M. F. (1) oraz M. F. (2) pozew o zapłatę solidarnie kwoty 115.787,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca 2009 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powód podał, że w dniu 18 września 2008 r. zawarł z pozwanymi umowę leasingową nr (...), na mocy której przekazał pozwanym w użytkowanie ciągnik siodłowy V. (...), zaś pozwani zobowiązali się uiszczać umówione opłaty leasingu oraz inne opłaty wynikające z umowy. Powód podał, że pozwani odebrali ciągnik nie wnosząc żadnych zastrzeżeń i oświadczyli, że stan techniczny i prawny pojazdu jest im znany.

Pozwani przy zawarciu umowy w celu zabezpieczenia ewentualnych roszczeń powoda wynikających z umowy wystawili weksel in blanco wraz z deklaracją wekslową, na mocy której powód został uprawniony do wypełnienia weksla w przypadku niezapłacenia przez pozwaną płatności wynikających z umowy. Na skutek powstania zaległości w

płatnościach leasingowych oraz po pisemnym wezwaniu pozwanych do zapłaty należności powód wypowiedział umowę ze skutkiem natychmiastowym. Pismem z dnia 6 lipca 2009r. powód wezwał pozwanych do zapłaty rat leasingowych, których termin płatności przypadał po wypowiedzeniu umowy pomniejszonych o korzyści uzyskane wskutek ich wcześniejszej zapłaty i zakończenia umowy leasingu. Powód poinformował też o obowiązku uiszczenia rat wymagalnych przed dniem wypowiedzenia umowy oraz odsetek wyliczonych na dzień 21 kwietnia 2009 r. Z uwagi na nieuiszczenie tych należności powód wypełnił weksel in blanco na kwotę 115.787,30 zł równą zadłużeniu pozwanych z umowy leasingu.

Pismami z dnia 20 lipca 2009 r. powód wezwał pozwanych do wykupu weksla oraz poinformował o możliwości zapoznania się z oryginałem. Pozwani nie wykupili weksla.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 17 sierpnia 2009 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I Nc 306/09 / k. 29/Sąd Okręgowy w Gdańsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty w ustawowym terminie pozwani wnieśli zarzuty, zaskarżając nakaz zapłaty w całości oraz wnosząc o oddalenie powództwa w całości.

Pozwani wskazali, że weksel in blanco wraz z deklaracją wekslową został złożony do dyspozycji powoda jako jeden z warunków obowiązywania umowy leasingu nr (...) z dnia 18 września 2008 r. Umowa ta zgodnie z art. 3 OWU stałaby się skuteczna gdyby oprócz weksla z deklaracją został przez pozwanych uiszczony wkład gwarancyjny, czynsz wstępny i prowizja- do czego zdaniem pozwanych nie doszło. Z tego zatem powodu zdaniem pozwanych umowa była bezskuteczna. Ponadto pozwani przyznali, że podpisali umowę leasingu oraz, że w dniu 15 września 2008 r. po sprawdzeniu stanu technicznego i prawnego pojazdu, uiszczono zadatek w kwocie 9.400 zł P.T. na rzecz J. K., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.T. E.. W dniu odbioru pojazdu J. K. poinformował, że finansujący zamontował w pojeździe urządzenie zabezpieczające przed kradzieżą (immobilizer) z uwagi na fakt, że stanowiło to warunek zawarcia umowy autocasco. Urządzenie to, niezgodne z homologacją V. spowodowało w czasie dojazdu z miejsca odbioru do siedziby pozwanych awarię, która przedmiot umowy uczyniła bezużytecznym. O powyższym fakcie pozwani poinformowali powoda, jednakże ten nie zareagował.

W związku z powyższym, zdaniem pozwanych, wypowiedzenie przez powoda bezskutecznej umowy, jak również wezwania do zapłaty są bezskuteczne a pozew zmierza do wyłudzenia kwoty 115.787,30 zł wraz z odsetkami oraz kosztami postępowania.

Wyrokiem z dnia 15 czerwca 2012 roku w sprawie IX GC 388/09 Sąd Okręgowy w Gdańsku uchylił w całości nakaz zapłaty z dnia 17 sierpnia 2009 roku, oddalił powództwo i rozstrzygnął o kosztach procesu.

Na skutek apelacji powoda od powyższego wyroku, Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 28 grudnia 2012r. w sprawie I ACa 727/12 uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gdańsku, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania za instancję odwoławczą.

Sąd Apelacyjny wskazał, iż, wbrew ustaleniom Sądu Okręgowego, zebrany w toku postępowania materiał dowodowy nie stanowił wystarczającej podstawy do oceny, że nie doszło do skutecznego zawarcia umowy leasingu i w rezultacie trafny jest zarzut naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię przepisu art. 709(1) k.c. Wskazał też, iż na uwzględnienie zasługiwał zarzut naruszenia prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie przepisu art. 10 ustawy prawo wekslowe wskutek uznania, że weksel in blanco został wypełniony niezgodnie z deklaracją wekslową. Sąd Apelacyjny wskazał, że zebrane dowody nie pozwalały na uznanie, iż zawarta między stronami umowa leasingu była bezskuteczna lub wręcz nie została zawarta.

Sąd Apelacyjny wskazał, iż Sąd I instancji dzieląc zarzuty pozwanych o bezskuteczności zawartej umowy leasingowej, nie ustosunkował się do pozostałych argumentów podniesionych w zarzutach od nakazu zapłaty, potwierdzonych częściowo zeznaniami świadków a dotyczących wad powstałych wskutek okoliczności, za które finansujący ponosi odpowiedzialność (art. 709⁸ k.c.), wezwania finansującego do usunięcia takiej wady i możliwości

odstąpienia przez korzystającego od umowy wobec braku reakcji finansującego na wezwanie korzystającego do usunięcia wady. W tym zakresie Sąd Okręgowy nie rozpoznał istoty sprawy ponieważ nie ustosunkował się do pozostałych merytorycznych zarzutów pozwanych bezpodstawnie przyjmując, że istnieje przesłanka materialno-prawna unicestwiająca roszczenie.

W wytycznych, Sąd Apelacyjny polecił Sądowi Okręgowemu, przy ponownym rozpoznaniu sprawy, rozważenie i ocenienie pozostałych (oprócz bezskuteczności umowy), merytorycznych zarzutów pozwanych dotyczących wady przedmiotu umowy uniemożliwiającej korzystanie z tej rzeczy zgodnie z przeznaczeniem, braku reakcji finansującego na wezwanie korzystającego do usunięcia wady i możliwości odstąpienia przez pozwanych od umowy leasingu z powodu wady za którą finansujący ponosi odpowiedzialność.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 września 2008 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i w G. zawarł z M. F. (1) oraz M. F. (2) umowę leasingu ciągnika siodłowego V. (...). Czas trwania umowy oznaczono na 18 września 2008 r. do dnia 31 października 2011 r. Opłaty leasingowe strony uzgodniły w następującej wysokości:

- czynsz wstępny w kwocie 9.028 zł,
- wkład gwarancyjny w kwocie 9.028 zł,
- opłata manipulacyjna w kwocie 3000 zł, (płatne w terminie 15 dni) opłaty leasingowe płatne miesięcznie jak w załączniku nr 3 umowy.

Strony zgodziły się, że element umowy stanowią Ogólne Warunki Umowy Leasingu powoda. W załączniku nr 3 określono harmonogram wnoszenia opłat leasingowych przez pozwanych. W § 3 Ogólnych Warunków Umowy Leasingu w (...) sp. z o.o. wskazano, że umowa staje się skuteczna pod warunkiem zapłaty przez korzystającego wkładu gwarancyjnego, czynszu wstępnego i prowizji oraz złożenia do dyspozycji Finansującego weksla in blanco wraz z deklaracją wekslową. W § 4 strony ustaliły, że Finansujący może odroczyć termin spełnienia jednego lub więcej z wyżej wymienionych warunków. Umowa stałaby się wówczas skuteczna pod warunkiem spełnienia pozostałych. W § 5 pkt. 1 OWU ustalono, że przekazanie przedmiotu leasingu nastąpi na podstawie aktu wydania, w terminie 21 dni od daty spełnienia przez Korzystającego warunków, zgodnie z treścią § 3 i 4.

(dowód: - umowa leasingu nr (...) z dnia 18.09.2008 r. wraz z załącznikiem nr 3 k. 16-17,

-OWU do umowy Leasingu k. 18)

Pozwani wypełnili i złożyli powodowi weksel in blanco wraz z deklaracją wekslową upoważniającą posiadacza weksla do jego wypełnienia na sumę odpowiadającą zobowiązaniu wynikającemu z umowy leasingu nr (...) z dnia 18.09.2008 r. łącznie z odsetkami i innymi należnościami związanymi z umową oraz wpisania daty i miejsca płatności według uznania.

(dowód: - weksel k. 22,

- deklaracja wekslowa k. 19)

W dniu 15 września 2008 r. pozwani dokonali na rzecz powoda wpłaty kwoty 9.400 zł tytułem zadatku wstępnego na przedmiot leasingu. W dniu 24 września 2008 r. dokonali na rzecz powoda kolejnej wpłaty z tytułu w/w umowy leasingu w kwocie 8.656 zł.

(dowód: - dowód wpłaty kwoty 9.400 zł –k. 59

-dowód wpłaty kwoty 8656 zł. k. 38)

Powód w dniu 29 września 2008 r. wystawił pozwanym fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 9.028 zł z tytułu czynszu wstępnego wg umowy nr (...) oraz kwotę 3000 zł tytułem prowizji wg umowy (...). Z treści faktury wynika, że w dniu jej wystawienia t.j. 29 września 2008 roku do zapłaty z tytułu opłat leasingowych pozostała kwota 3000 zł, która powinna zostać zapłacona do dnia 13 października 2008 roku.

(dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 29.09.2008 r. k. 39)

W dniu 01 października 2008 r. (...) sp. z o.o. w G. przekazał pozwanym przedmiot leasingu. Pozwani pokwitowali odbiór przedmiotu leasingu oraz oświadczyli, że stan techniczny i prawny przedmiotu leasingu jest im znany i nie wnoszą żadnych zastrzeżeń.

(dowód: akt wydania przedmiotu leasingu nr (...) k. 20)

W tym samym dniu J. K. poinformował pozwanym, że powód zamontował w pojeździe elektroniczne urządzenie zabezpieczające przed kradzieżą typu „immobilizer”. Po przekazaniu pojazdu w drodze do siedziby przedsiębiorstwa pozwanym okazało się, że pojazd jest niesprawny technicznie. Po kilku kilometrach pojazd zatrzymywał się na skutek blokowania pracy silnika. Przyczyną awarii był nieprawidłowy montaż urządzenia zabezpieczającego, nie homologowanego przez producenta pojazdu - koncern samochodowy V.. Urządzenie to zostało zamontowane na zlecenie powoda przez podmiot wskazany przez powoda bez wiedzy pozwanym i już po dokonaniu przez nich oględzin pojazdu. Powodowało to cykliczne unieruchamianie pojazdu a w konsekwencji spowodowało uszkodzenie komputera sterującego pracą pojazdu. O powyższym pozwani informowali zarówno J. K. jak i T. S..

(dowód: - zeznania świadka J. J. k. 299-300, -zeznania świadka M. S. k. 300, -zeznania świadka J. K. k. 334-335)

W dniu 24 października 2008 r. pozwani poinformowali powoda, że w związku z brakiem reakcji na zgłoszenie u T. S. wady ukrytej przedmiotu leasingu czyniącym go bezużytecznym, zgodnie z art. 709⁸ k.c. powód ponosi za to odpowiedzialność. Jednocześnie wezwali powoda do usunięcia usterki na własny koszt do dnia 15 grudnia 2008 r. pod rygorem odstąpienia od umowy. Pozwani zwrócili się też z prośbą o odroczenie terminu płatności prowizji wynikającej z§ 4 OWU do czasu skutecznej naprawy pojazdu, umożliwiającej eksploatację oraz o zmianę terminów opłat leasingowych.

(dowód: - pismo pozwanym z dnia 24.10.2008 r. k. 40-41)

Wezwaniem do zapłaty z dnia 9 grudnia 2008 r. powód wezwał pozwanym do dobrowolnego dokonania zapłaty należności w wysokości 9.710 zł z tytułu rat leasingowych wraz z należnymi odsetkami umownymi.

(dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 09.12.2008 r. wraz z dowodem nadania k. 21-22)

Pismem z dnia 17 grudnia 2008 r. pozwani złożyli powodowi oświadczenie o odstąpieniu od umowy leasingowej nr (...) z dniem 20 grudnia 2008 r. Wskazali, że zgodnie z § 3 i 4 OWU umowa jest bezskuteczna. Wezwali powoda do zwrotu dotychczas wpłaconych kwot w wysokości 18.056 zł w terminie 3 dni z wzajemnym zwrotem przedmiotu umowy. Pismo to zostało przez pozwanym wysłane w dniu 08 stycznia 2009r..

(dowód: - pismo pozwanym w przedmiocie odstąpienia od umowy z dnia 17.12.2008 r. wraz z kopią koperty -k. 125-127 oraz 139- 140)

Pismem z dnia 18 grudnia 2008 r., doręczonym w dniu 23 grudnia 2008r., powód skierował do pozwanym wypowiedzenie umowy leasingu nr (...) ze skutkiem od dnia 22 grudnia 2008 r. Jednocześnie na podstawie § 24 OWU powód wezwał pozwanym do zwrotu przedmiotu leasingu w terminie trzech dni od dnia wypowiedzenia oraz zapłaty zadłużenia w wysokości 9.710 zł.

(dowód: - wypowiedzenie umowy leasingu z dnia 18.12.2008 r. wraz z dowodem nadania i informacją o doręczeniu, k. 23-24 oraz 136 -138)

Pismem z dnia 6 lipca 2009 r. powód na podstawie art. 709¹⁵ k.c. oraz § 25 OWU wezwał pozwanych do zapłaty w terminie 7 dni wszystkich przewidzianych w umowie nr (...) a nie zapłaconych rat leasingowych pomniejszonych o korzyści uzyskane przez powoda na skutek ich wcześniejszej zapłaty i zakończenia umowy leasingu tj. kwoty 114.752 zł. Na kwotę te składały się :

- 9.710 zł z tytułu opłat leasingowych wymagalnych przed wypowiedzeniem umowy,

- 114.070 zł z tytułu pozostałych opłat leasingowych pomniejszone o wpłacony wkład gwarancyjny w kwocie 9.028 zł. Jednocześnie powód poinformował pozwanych, że są oni zobowiązani do zapłaty odsetek umownych od należności nieuregulowanych, których suma na dzień 21.04.2009 r. wynosi 1.035,30 zł..

(dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 06.07.2009 r. wraz z dowodem nadania k. 25-26)

Powód wypełnił weksel in blanco a następnie pismem z dnia 20 lipca 2009 r. poinformował pozwanych o wypełnieniu zgodnie z deklaracją wekslową weksla in blanco na kwotę 115.787,30 zł tj. 10.745,30 zł z tytułu opłat leasingowych wymagalnych przed wypowiedzeniem umowy wraz z odsetkami umownymi na dzień 21.04.2009 oraz kwoty 105.042 zł z tytułu pozostałych opłat leasingowych. Powód wezwał pozwanych do wykupu weksla w terminie 7 dni pod rygorem skierowania sprawy do postępowania sądowego. Powód poinformował też, że weksel został przedstawiony do zapłaty w kancelarii pełnomocnika. (dowód: - weksel k. 22, pismo powoda z dnia 20 lipca 2009 r. wraz z dowodem nadania k. 27-29)

Pozwani nie wykupili weksla. (okoliczność bezsporna).

Ponownie rozpoznając sprawę, Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez strony do akt sprawy dokumenty, a także zeznania w/w świadków.

Sąd uznał dokumenty przedłożone przez strony za dowody w pełni wartościowe, nie znalazł bowiem podstaw do podważenia ich wiarygodności. Dowody te nie budziły wątpliwości co wiarygodności w związku z czym Sąd uznał je za w pełni wiarygodne źródła ustaleń faktycznych. Dokumenty te nie były nadto kwestionowane przez strony w toku postępowania.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków J. J., J. K. oraz M. S.. Zeznania wymienionych powyżej świadków są szczegółowe, spójne i logiczne. Nadto korespondują z dowodami z dokumentów.

Bezopornym w niniejszej sprawie między stronami był fakt zawarcia w dniu 18 września 2008 r. umowy leasingu ciągnika siodłowego V. (...), treść umowy jak również to, że do stosunku zobowiązaniowego miały zastosowanie Ogólne Warunki Umowne powoda. Bezsprzecznym również było, że strony ustaliły wysokość opłat leasingowych w wysokości:

czynsz wstępny w kwocie 9.028 zł,

wkład gwarancyjny w kwocie 9.028 zł,

opłata manipulacyjna w kwocie 3000 zł

jak również, że w par. 3 Ogólnych Warunków Umowy Leasingu w (...) sp. z o.o. wskazano, że umowa staje się skuteczna pod warunkiem zapłaty przez korzystającego wkładu gwarancyjnego, czynszu wstępnego i prowizji oraz złożenia do dyspozycji Finansującego weksla in blanco wraz z deklaracją wekslową.

Sąd Okręgowy ponownie rozpoznający sprawę, podziela ustalenia dokonane przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku, iż umowa leasingu została skutecznie zawarta przez strony i uznaje je za własne. Sąd Okręgowy w szczególności podziela ustalenia, iż ze złożonych przez pozwanego jako załączniki do zarzutów od nakazu zapłaty kserokopii dowodów wpłat z tytułu zawartej umowy na kwoty 9400 zł i 8656 zł (k-59) a także kserokopii faktury VAT nr (...) (k-60) z której wynika, że w dniu jej wystawienia t.j. 29 września 2008 roku do zapłaty z tytułu opłat leasingowych pozostała kwota 3000 zł, która powinna zostać zapłacona do dnia 13 października 2008 roku. Suma kwot 9400 zł i 8656 zł wynosząca 18056 zł stanowi kwotę pozwalającą na przyjęcie, że pozwani uiścili czynsz wstępny (wymagany w kwocie 9028 zł) i wkład gwarancyjny (w kwocie 9028 zł). Z dokumentów wynika również, że dwukrotnie nastąpiło odroczenie terminu spełnienia prowizji, t.j. najpierw w umowie leasingowej nr (...) zastrzeżono zapłatę kwoty 3000 zł w terminie 15 dni, a następnie w fakturze nr (...) gdzie wskazano, że pozostała do zapłaty kwota 3000 zł powinna być zapłacona do dnia 13 października 2008 roku.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów (zasadą prawną) z dnia 7 stycznia 1967 r. w sprawie III CZP 19/66, (OSNC 1968/5/79, LEX 659) w postępowaniu nakazowym dopuszczalne jest -po przekazaniu sprawy do sądu na skutek zarzutów - powoływanie się na podstawę faktyczną i prawną wynikającą z łączącego strony stosunku prawnego, w związku z którym został wystawiony dokument uzasadniający wszczęcie postępowania nakazowego.

Bezspornym było, że pozwani wypełnili i złożyli powodowi weksel in blanco a wraz z nim deklarację wekslową upoważniającą posiadacza weksla do jego wypełnienia na sumę odpowiadającą zobowiązaniu wynikającemu z umowy leasingu nr (...) z dnia 18.09.2008 r., łącznie z odsetkami i innymi należnościami związanymi z umową oraz wpisania daty i miejsca płatności według uznania. Zobowiązanie wekslowe ma charakter samodzielny i abstrakcyjny, a zatem niezależny od podstawy prawnej, która spowodowała jego zaciągnięcie. Fakt, że w sprawie wystawieniu weksla towarzyszyło porozumienie zawierające upoważnienie nabywcy do uzupełnienia weksla i określające warunki i sposób tego uzupełnienia powoduje, że uzupełnienie weksla in blanco niezgodnie z umową nie czyni go co prawda nieważnym jednakże w takim przypadku mając na uwadze treść przepisu art. 10 prawa wekslowego dłużnik może zasłaniać się zarzutem wobec posiadacza weksla, który był jego bezpośrednim kontrahentem, że weksel został wypełniony niezgodnie z zawartym porozumieniem (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2007 roku, sygn. akt V CSK 335/07, LEX nr 371403). Zatem weksel nie może być uzupełniony, gdy nie zająd określone w deklaracji okoliczności uzasadniające uzupełnienie weksla. W szczególności nie jest dopuszczalne uzupełnienie weksla, gdy zobowiązanie, które weksel zabezpieczał, było nieskuteczne np. nie powstało, umowa była nieważna, czy też strona od umowy skutecznie odstąpiła (por. wyrok SN z dnia 22 stycznia 2002 r., V CKN 643/00, LEX nr 53146). Jak wynika z deklaracji wekslowej upoważnienie posiadacza weksla do jego wypełnienia dotyczyło wyłącznie sumy zobowiązań wynikających z umowy.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności z zeznań świadków J. K., J. J. i M. S. wynika, iż dostarczony przez pozwanego przedmiot leasingu - ciągnik siodłowy - posiadał wadę, która uniemożliwiała korzystanie z niego na warunkach objętych umową. Wada została spowodowana zamontowaniem na zlecenie powoda, bez wiedzy pozwanych i już po dokonaniu przez nich oględzin pojazdu immobilisera przez podmiot wskazany przez powoda. Powodowało to cykliczne unieruchamianie pojazdu a w konsekwencji spowodowało uszkodzenie komputera sterującego pracą pojazdu. Zamontowanie immobilisera, jak wynika z oświadczenia powoda, spowodowane było wymogami stawianymi przez ubezpieczyciela. W konsekwencji zastosowanie znalazł art. 709⁽¹⁷⁾ k.c. w zw. z art. 664 § 2 k.c. zgodnie z którym, jeżeli w chwili wydania korzystającemu rzecz miała wady, które uniemożliwiają przewidziane w umowie używanie rzeczy (co miało niewątpliwie miejsce w niniejszej sprawie) a finansujący mimo otrzymania zawiadomienia nie usunął ich w czasie odpowiednim, korzystający może wypowiedzieć umowę leasingu bez zachowania terminów wypowiedzenia.

Niezasadne jest przy tym stanowisko powoda, iż wcześniej odstąpił on skutecznie od umowy leasingu pismem z dnia 28 grudnia 2008 roku z powodu niezapłacenia przez pozwanych rat leasingowych. Jak wynika bowiem z dołączonego do zarzutów pisma pozwanych z dnia 24 października 2008r. /k. 61-62/, którego otrzymania powód nie kwestionował, już w tym piśmie pozwani wezwali powoda do usunięcia w/w usterki. Żądanie takie miało oparcie

w treści art. 709⁸ § 1 k.c. a contrario, bowiem za usterkę tą odpowiedzialność ponosi powód, skoro zamontowanie immobilisera odbyło się na jego zlecenie. W konsekwencji pozwani, zgodnie z treścią 709¹⁷ k.c. w zw. z art. 664 § 2 k.c., mogli wezwać powoda do usunięcia tej wady w odpowiednim czasie – pod rygorem wypowiedzenia umowy leasingu bez zachowania terminu wypowiedzenia. Tak też pozwani uczynili w piśmie z dnia 24 października 2008 roku zakreślając dzień 15 grudnia 2008 roku, jako ostateczny termin na usunięcie wady. W ocenie Sądu termin ten był odpowiedni i w zupełności wystarczający na naprawę pojazdu. Powód bowiem nie wykazał, aby okres ten nie wystarczał na naprawę auta. Jednocześnie pozwani zastrzegli, iż w przypadku nieusunięcia wady w tym terminie odstępują od umowy. Oświadczenie o odstąpieniu od umowy zostało zatem złożone pod warunkiem zawieszającym w rozumieniu art. 89 k.c.. W związku z tym należy uznać, iż z upływem 15 grudnia 2008r. umowa leasingu uległa rozwiązaniu bez wypowiedzenia, zaś późniejsze złożenie przez powoda oświadczenia o jej wypowiedzeniu należy uznać za bezskuteczne, skoro umowa już nie wiązała stron. Z tego samego powodu za bezskuteczne należy uznać późniejsze oświadczenie pozwanych z dnia 17 grudnia 2008 roku o odstąpieniu od umowy, skoro wcześniej oświadczeniem pozwani już skutecznie od umowy odstąpili. Pozwani nie uchylili się bowiem od oświadczenia woli złożonego w piśmie z dnia 24 października 2008 roku. W związku z tym za bezprzedmiotowe należy również uznać rozważania, czy w związku z tym, że oświadczenie pozwanych z dnia 17 grudnia 2008 r. dotarło do powoda później, niż oświadczenie powoda w przedmiocie wypowiedzenia umowy z dnia 18 grudnia 2008 roku, złożenie oświadczenia przez pozwanych w piśmie z dnia 17 grudnia 2008 roku było bezskuteczne.

Okoliczność skutecznego odstąpienia od umowy pozwani podnieśli w zarzutach od nakazu zapłaty. Nie ulega zatem wątpliwości, że zobowiązanie pozwanych do zapłaty należności dochodzonych w pozwie nie powstało, wobec czego zgodnie z deklaracją wekslową weksel nie powinien zostać wypełniony. W konsekwencji, w świetle art. 10 prawa wekslowego, nie można przypisać odpowiedzialności wekslowej pozwanym.

Zważywszy na powyższe, przy zastosowaniu art. 496 k.p.c., orzeczono jak w pkt. I i II sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł jak w pkt. III wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c oraz § 6 pkt 6 w zw. z art. 2 pkt. 3 w zw. z § 12 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. nr 163 poz. 1349 z późniejszymi zmianami). W zakresie kosztów wynagrodzenia radcy prawnego pozwanych ustanowionego z urzędu Sąd orzekł na podstawie § 17 w/w Rozporządzenia, zgodnie z którym w sprawie cywilnej, w której kosztami procesu został obciążony przeciwnik procesowy strony korzystającej z pomocy udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, koszty, o których mowa w § 15, sąd przyznaje po wykazaniu bezskuteczności ich egzekucji.